

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 12/11/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI 24)

Học Phật không phải để hiểu biết rồi đi thuyết giảng, đàm luận mà quan trọng hơn là để làm giống như Phật, lan tỏa tinh thần “*từ bi vô ngã*” để có niềm vui chân thật, góp phần phát dương quang đại Phật Pháp.

Nếu dùng cả cuộc đời mình để tìm hiểu Phật pháp thì cũng không thể hiểu biết hết được vì thời gian Thích Ca Mâu Ni Phật thuyết pháp là 49 năm không ngơi nghỉ. Có những bộ Kinh ngài thuyết trong lúc nhập định, cảnh giới mà chúng sanh phàm phu nếu dùng hiểu biết và cái thấy nông cạn của mình thì không có cách gì thể hội.

Lúc Ngài xả định cũng là lúc thuyết pháp xong cho hàng Bồ Tát. Có lúc thì Ngài thuyết cho Bồ Tát Sơ Địa, có lúc Ngài lại nói cho Đẳng Giác Bồ Tát. Ngài còn thuyết cho hàng trời, người, quỷ thần và thậm chí cho hàng nô lệ - giai cấp thấp nhất thời Ấn Độ bấy giờ.

Đây là lòng đại từ đại bi của Phật muốn khuyến hóa chúng sanh để chúng sanh có được ý niệm chánh, hành vi chánh, tạo nghiệp chánh thì sẽ có kết quả tốt đẹp. Ngài phục vụ chúng sanh với tinh thần “*từ bi vô ngã*”, không phải để khuếch trương, bành chướng hay thu gom đồ chúng.

Lời nói của Ngài hoàn toàn chân thật tuy nhiên do chúng sinh phàm phu nên nghe pháp mà Phật thuyết cho hàng Bồ Tát sẽ không khác gì em học trò cấp 1 nghe bài học của giáo sư, nghiên cứu sinh hay tiến sỹ khoa học tầm cao. Vì thế, Hòa Thượng chỉ dạy là: “**Đối với Phật chúng ta không được hoài nghi**”.

Ví dụ như Phật nói rằng trong một thế giới có vô số hạt vi trần (hạt bụi) và trong những hạt vi trần đó có cả thế giới, nơi chứa đựng đất đai, sông ngòi, con người. Lúc đầu tôi không hiểu nhưng tôi không hề nghi ngờ, cho đến khi tôi dịch bài thầy Trần Đại Huệ phỏng vấn Hòa Thượng có tên là “*Hài Hòa Cứu Văn Ngụy Cơ*” thì tôi ngộ ra.

Buổi phỏng vấn đưa ra một bức ảnh chụp từ không gian cách trái đất tám vạn dặm. Chấm xanh nhỏ trong bức ảnh chính là trái đất, đang trôi nổi trong không trung như một hạt vi trần. Chấm xanh đó là nơi diễn ra bao vui, buồn, thương ghét, giận hờn, chiến tranh, tang tóc. Nếu ta nhân gấp đôi khoảng cách lên 16, 32, 64 vạn dặm thì trái đất sẽ còn nhỏ nữa, đến mức không còn nhìn thấy.

Ví dụ khác như Phật nói Thế giới Ta Bà cách Thế giới Tây Phương Cực Lạc 10 muôn ức cõi nước, vậy thì chúng ta dùng cách gì để thăm dò? Cho nên, Hòa Thượng khuyên không nên nghi ngờ vì Phật nói lời chân thật, trên tinh thần “*từ bi vô ngã*”.

“*Từ bi*” là yêu thương, bao dung, tha thứ và sẵn sàng hy sinh. “*Vô ngã*” là không có “*cái ta*” nên cũng không có “*cái của ta*”. Là người học Phật, mình phải tiếp nối và phổ biến tinh thần đại từ đại bi, vô ngã vị tha đó trên thế gian.

Buổi tiếp đoàn Thầy Cô giáo ở Yên Bái ngày hôm qua rất cảm động. Tôi thấy mình cần phải quan tâm, yêu thương nhiều hơn nữa đối với các Thầy Cô và các con ở vùng cao bởi nơi đây còn rất thiếu hụt và khó khăn.

Nếu người chân thật hiểu được tinh thần “*Từ bi vô ngã*” thì họ sẽ luôn ủng hộ Phật pháp, tuy nhiên, nhiều tà ma ngoại đạo không hiểu được điều đó nên sanh ra đố kỵ và chướng ngại.

Cũng như vậy, nhiều người nghĩ rằng ai trên thế gian này mà không tham. Cho nên thấy người làm việc tốt thì họ cho rằng chẳng qua vì ham lợi, rồi soi mói, tìm lỗi, phê bình, thậm chí còn hãm hại. Đến khi họ thấy tốt thật thì gán người đó là Thánh Thần phương nào đến hay Phật Bồ Tát tái sanh.

Tôi từng trả lời nhiều người rằng Hòa Thượng là một con người, một phạm phu tiêu chuẩn. Ngài nói: “*Mọi người đừng mù quáng mà tôn sùng tôi. Tôi ngay đến sơ quả Tu Đà Hoàn cũng còn chưa chứng đắc*”. Ý Hòa Thượng muốn nói là phải thật làm theo những gì mà Ngài đã làm chứ không nên sùng bái.

Bài học hôm qua Hòa Thượng nói Phật pháp đã suy đồi đến mức cùng cực là vì không có người y theo giáo giới của Phật mà làm. Chúng ta phải cố làm, làm đến hết cuộc đời này để như Hòa Thượng nói là “*Không uổng phí một đời*.”

Tuy nhiên, trong xã hội hiện đại sự cám dỗ ở thế gian càng ngày càng nghiêm trọng và tinh vi. Những người học Phật ban đầu cũng khởi được tâm tốt, nhưng dần dần họ bị biến chất bởi “*danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn*”.

Cho nên Phật pháp phát dương quang đại là do có người thật làm còn Phật pháp càng lúc càng suy đồi là do không ai làm mà chỉ tùy thuận theo tập khí phiền não.

Một người phạm lỗi tà dâm nghiêm trọng được đồng tu nhắc thì anh ta trả lời rằng địa ngục tuy đáng sợ nhưng anh ta không cưỡng lại được dục vọng của mình. Hành động tà dâm của anh ta là vi phạm Pháp luật và phạm giới thứ ba trong Phật pháp nhưng anh ta không hề thúc liễm thân tâm.

Cho nên học Phật là phải thật làm mà thật làm thì thật an vui. Học mà không làm thì khổ đau như thế nào, vẫn khổ đau như thế đó. Đây cũng là lý do vì sao chúng ta ở trong ngôi nhà giải thoát, ngôi nhà an vui mà không cảm thấy giải thoát và an vui.

Niềm vui của tâm thanh tịnh và của việc xa lìa “*danh vọng lợi dưỡng, ngũ dục lục trần, tham sân si mạn*” mới là niềm vui chân thật. Nó sung sướng hơn niềm vui có được từ tập khí phiền não bởi ngay lúc đang cười đầy mà có thể méo xẹo.

Trạng thái tâm so đo được mất khiến nụ cười không còn trọn vẹn. Ví dụ ngủ dậy thấy cửa không khóa, thế là thất kinh hồn vía không biết đêm qua trộm có vào không? Hay sáng sớm thức dậy mà có tin rằng sắp có giảm biên chế trong đó có mình thì chắc hôm đó mình bỏ ăn.

Tôi từ lâu đã làm theo lời Phật dạy, tuy cũng còn sai phạm và làm chưa giống lắm, nhưng tôi đã cảm thấy rất an vui. Trạng thái tâm lo lắng được mất, thành bại, tốt xấu, lời lỗi đã giảm đến mức thấp nhất. Tất cả việc làm, khởi tâm động niệm đều luôn vì người khác lo nghĩ.

Tuy vậy, có người muốn làm lợi ích cho chúng sanh nhưng lại sợ mình không có thời gian niệm Phật thì không thể vãng sanh. Hòa Thượng từng nói: “***Việc tốt chân thật làm lợi ích chúng sanh chính là niệm Phật***”. Niệm Phật không chỉ dừng lại ở việc niệm A Di Đà Phật mà việc dùng tâm Phật làm lợi ích chúng sanh cũng chính là niệm Phật. Trong Kinh nói Phật Phật đạo đồng, không có phân biệt. Chúng ta chỉ cần dụng được tâm của Phật thì chúng ta đã ở trong pháp giới của Phật./.

Nam Mô A Di Đà Phật

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!
Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*